

suara

tijdschrift met een missie

Driemaandelijks tijdschrift » **Jaargang 25 nummer 103** » maart - mei 2026

© prayitno3063@gmail.com/Flickr/CC BY 2.0

Niemand is een project

LUDO VANGILBERGEN

De paasevangelies vertellen meer dan het verhaal van een mens die opnieuw tot leven wordt gewekt. Ze tonen vooral hoe er rond de verrezen Christus een gemeenschap ontstaat. Mensen vinden elkaar terug, ontvangen hoop en bouwen samen een nieuwe toekomst.

Daar begint Kerk. Wanneer Missio lokale kerkgemeenschappen ondersteunt, gaat het daarom om meer dan hulpverlening. Men zegt wel: 'er is een heel dorp nodig om een kind op te voeden'. Dat klopt, maar waar een parochie groeit, gebeurt nog iets anders. Een kind krijgt er niet alleen drinkbaar water, medische zorg of onderwijs, maar ook een naam, een plaats, mensen die het kennen en dragen. Niemand is er een project.

Wanneer Missio lokale kerkgemeenschappen ondersteunt, gaat het om meer dan hulpverlening

In een parochie bidden mensen samen, delen ze wat ze hebben en zorgen ze voor wie kwetsbaar is: het kind zonder ouders, de alleenstaande moeder, de zieke. Niet omdat een programma dat voorschrijft, maar omdat ze zich verbonden weten in Christus.

Pasen leert ons dat leven sterker is dan wat breekt en verdeelt. Overal waar een kleine kerkgemeenschap ontstaat, krijgt die hoop handen en voeten. Dat is de zending die u mee mogelijk maakt. Zo groeit, vaak verborgen, een toekomst.

highlights

Op de schouders van de Goede Herder

God begint opnieuw met mensen die zich willen laten terugvinden. Daarom is vergeving geen plicht, maar bevrijding — de deur naar een toekomst die weer open kan: een paasboodschap van mgr. Christian Carlassare, bisschop van Rumbek (Zuid-Soedan).

blz.
4

In de bres voor de geloofwaardigheid van onze Kerk

Een voetbalcommentator die politicus wordt? Niks bijzonders. Maar als diezelfde man benoemd wordt als adjunct-secretaris-generaal van de Belgische Bisschoppenconferentie, dan bent u wellicht wel benieuwd naar wat hem bezielt! Maak kennis met Pierre Migisha Mavugo.

blz.
6

Steun wordt toekomst voor vrouwelijke religieuzen in Afrika

De zusters die Belgische congregaties naar Congo stuurden, hadden allemaal een diploma. Congoese zusters niet. Ze hadden geen kans om te studeren bij gebrek aan middelen. Uit die vaststelling is Kalebasse ontstaan. Een kennismaking.

blz.
10

ook in dit nummer

- Laten we onze Kerk opnieuw herontdekken! » 3
- Sterzingen en Afrikadag » 8
- Pasen: het vuur van de missie is aangestoken » 12

Op de cover: een beeld uit de paaswake in de kerk van de Onbevleete Ontvangenis, Monrovia, California

colofon

Redactie

Emmanuel Babissagana, Théogène Havugimana, Tom Heylen, Ludo Vangilbergen

Werken mee aan dit nummer

Mgr. Christian Carlassare, p. Jan Dumon, zr. Godefrieda Janssens, Véronique Lucas-Bartholomé, zr. Linda Meire, Pierre Migisha Mavugo, p. Moses Oguche, Toon Osaer, Cindy Rymen, zr. Bernadette Marie-Jean Thiam

Verantwoordelijke uitgever

Théogène Havugimana, Tervuursestraat 56, 3000 Leuven

Vormgeving en drukwerk

Drukkerij Van der Poorten

Het volledige creatieproces van dit magazine

verloopt 100 % klimaatneutraal.

Reacties en suggesties

communication@missio.be

Adreswijziging / stopzetting abonnement

suara@missio.be

Laten we onze Kerk opnieuw herontdekken!

Zuster Bernadette Marie-Jean Thiam is lid van de Congregatie van de Zusters van het Heilig Hart van Maria in Senegal. Ze kwam in 2017 naar België om pastorale theologie te studeren aan het instituut Lumen Vitae. Sinds 2019 is ze geestelijk begeleider in de ziekenpastoraal. Daarnaast werd ze in 2022 verantwoordelijke voor het begeleiden van de teams van bezoekers aan zieken, eenzamen en ouderen in het bisdom Luik.

INTERVIEW DOOR EMMANUEL BABISSAGANA

Hoe beleeft u uw missie in het bisdom Luik?

Eerst en vooral wil ik benadrukken dat mijn ontvangst in het bisdom Luik zeer hartelijk was. Ik betuig grote dank aan bisschop Delville en aan het hele team van het bisdom, evenals aan het team van het vicariaat voor gezondheidszorg, voor hun gastvrijheid.

Ik beleeft mijn missie met de vreugde van gastvrijheid. Ik beleeft het eveneens met mededogen, want een spirituele gids zijn in een ziekenhuisomgeving vereist veel empathie en mededogen voor mensen die lijden. Jezus Christus is mijn Licht, de heilige Geest mijn raadgever. Al mijn daden vinden hun oorsprong in God. Ik aanroep de hulp van de heilige Geest voordat ik mensen in kwetsbare situaties bezoek. Ik voel me ook gesteund door een dynamisch en hecht team.

Richt uw betrokkenheid in België u meer naar de universele Kerk?

Heel zeker! Ik ontmoet hier allerlei mensen: gelovigen, niet-gelovigen, christenen, mensen met verschillende religieuze overtuigingen, atheïsten, enzovoort: mensen van verschillende afkomst en van alle continenten. Mijn missie hier brengt me nog meer in contact met de universele Kerk dan toen ik in Senegal woonde.

Is het als christen moeilijker om hier een minderheid te zijn dan in Senegal?

Ik denk niet dat je de twee kunt vergelijken. In Senegal, waar 90% van de bevolking moslim is, vormen christenen een minderheid, maar die minderheid is perfect geïntegreerd in een religieuze en vooral culturele context. Christenen en moslims leven er zonder problemen samen.

© Missio België

In België is de context anders. Toch zie ik ook hier een groot wederzijds respect tussen christenen en moslims. Er zijn ook toenaderingen in de context van de interreligieuze dialoog.

We leven in een land waar iedereen vrij is om het christelijk geloof te volgen of niet. Ik zie wederzijds respect tussen alle religieuze overtuigingen.

Hoe ziet u de toekomst van de missie in België?

Mijn visie is die van een Kerk die zichzelf werkelijk opnieuw moet herontdekken om meer open te zijn, naar zichzelf en naar de wereld, dicht bij de mensen, gastvrij en vernieuwend in haar handelen, onderwijzen, leven, zich tonen, evangeliseren, in een geest van synodaliteit.

Een laatste woord voor onze lezers?

Dank u voor alles wat Missio wereldwijd doet, en in het bijzonder in Senegal. Ik was verantwoordelijk voor een dispensarium, daarna een weeshuis in Senegal en we werden telkens ondersteund door Missio. Een grote dank! Graag mijn aanmoediging aan u en aan degenen die Missio steunen. Blijf uw pelgrimsstaf oppakken voor deze organisatie die allen zonder uitzondering goed doet, naar het beeld van Christus.

Op de schouders van de Goede Herder

Mgr. Christian Carlassare spreekt tot de inwoners van Zuid-Soedan. Zijn woorden klinken 'ontwapenend', niet alleen omdat ze de logica van oorlog en geweld doorbreken, maar ook omdat ze geschreven zijn met de inkt van ervaring. Nu het wij-zij-denken ook bij ons wordt aangewakkerd en opgepookt, vindt zijn boodschap ook hier in België vruchtbare grond.

MGR. CHRISTIAN CARLASSARE

Hebt u zich al eens afgevraagd hoe het schaap in de parabel van de Goede Herder verdwaald is geraakt? Was het te jong en te speels of had het niet goed opgelet? Wat als dat 'arme schaap' niet zo onschuldig was als gedacht? Wat als het de regels van de kudde bewust aan zijn laars had gelapt? Niet voor de eerste maar voor de zoveelste keer? Als de herder het dan aan zijn lot had overgelaten, u zou hem groot gelijk geven, toch? Eigen schuld, dikke bult. Maar zo is de Goede Herder niet. Hij brengt het verdwaalde schaap koste wat het kost terug naar de schaapskooi.

Slachtoffer én dader

Dat is goed nieuws want deze parabel gaat over ons. Ja, wij zijn dat weerbarstige schaap. In onze geschiedenis zijn we verloren gelopen telkens we terugvielen in conflict. En God daalde af om ons te zoeken en vond ons in een ellendige toestand. Hij richtte ons op en droeg ons op zijn schouders terug naar huis.

Dit is een gedeelde ervaring voor al de gemeenschappen in Zuid-Soedan. Niemand van ons kan ontkennen ooit fouten te

hebben gemaakt. Tegelijkertijd hebben we allemaal het gevoel dat we ooit slachtoffer waren van onrecht en geweld. Deze vaststelling roept voor mij de vraag op: hoe laten we de Goede Herder toe om ons op zijn schouders te leggen en ons terug naar huis te dragen?

Het antwoord staat in het Evangelie.

Als Petrus aan Jezus vraagt of hij tot zevenmaal toe vergeving moet schenken als zijn broeder of zuster tegen hem zondigt, antwoordt Jezus: 'Niet tot zevenmaal toe, zeg Ik je, maar tot zeventigmaal zevenmaal' (Mt 18, 22). Jezus bedoelt: vergeef altijd. Laat vergeving zo gewoon zijn als uw ademhaling. Zoals uw ademhaling uw leven is — want zonder adem is er geen leven — zo mag vergeving uw levensstijl worden. U bent vergeven, dus vergeef. Adem in, adem uit.

De regie terugnemen

Laat u daarbij niet op het verkeerde been zetten door populaire zegswijzen. Aartsbischop Desmond Tutu van Zuid-Afrika leerde altijd: 'Vergeven is niet vergeten. Het is juist

herinneren'. Herinneren helpt te voorkomen dat het kwaad opnieuw gebeurt.

Vergeving betekent dus niet dat we vrienden worden met het kwaad. Integendeel, we worden uitgedaagd om het kwaad aan de kaak te blijven stellen. Maar tegelijkertijd is vergeving de beslissing om af te zien van ons gerechtvaardigde recht om terug te slaan. Wanneer we vergeven, schrijven we een nieuw hoofdstuk in de geschiedenis. We vergeven dus niet omdat onze vijand vergeving verdient, maar omdat wij vrede verdienen, omdat onze kinderen vrede verdienen, en omdat onze wereld vrede verdient. Daarom:

1. vergeving is niet alleen een geschenk dat je aan anderen kunt geven, maar ook een geschenk aan jezelf;
2. vergeving is een keuze om de cirkel van pijn te doorbreken en om vooruit te gaan in het leven;
3. vergeving is een teken van kracht die je helpt om de regie over je leven terug te nemen;
4. vergeving is een weg om jezelf te bevrijden van het verleden en om jezelf en de wereld te helen.

Palmsondag 2024: bisschop Carlassare draagt een kind op zijn schouders tijdens de processie

© bisdom Rumbek

Aanslag

Het kan voor onze gemeenschappen heel moeilijk zijn om te vergeven, gezien de pijnlijke herinneringen en verliezen van de afgelopen jaren. Mensen worden overspoeld door emoties wanneer ze hun eigen gemeenschap als slachtoffer zien en op hun eigen manier gerechtigheid proberen te zoeken. Maar als Zuid-Soedan enige hoop op vrede wil hebben, moeten onze gemeenschappen de moed vinden om te vergeven, niet alleen de individuen die hen onrecht hebben aangedaan, maar ook het grotere systeem dat verdeeldheid en geweld in stand heeft gehouden.

Ik spreek uit mijn persoonlijke ervaring. Na de aanslag op mijn leven in 2021 bevrijdde vergeving me van woede, frustratie en vooral angst. Dankzij vergeving kon ik terugkeren naar Rumbek. Tegen elke veralgemening in erkende ik dat de gemeenschap onschuldig was. De misdaad was gepleegd door een groep individuen. Ik was niet het enige slachtoffer. Dezelfde gemeenschap was ook het slachtoffer van die ene gewelddaad, en van elke andere vorm van geweld die in onze samenleving wordt gepleegd. De

gemeenschap verdient geen verdere straf. We moeten elke vorm van stigmatisering van een groep overwinnen. Ieder mens moet beoordeeld worden op zijn karakter en gerespecteerd worden in zijn waardigheid.

Samen toekomst maken

Dialoog en verzoening gaan over het creëren van een nieuw verhaal voor Zuid-Soedan. Nelson Mandela's visie op verzoening benadrukt de noodzaak van een gedeelde toekomst: 'Verzoening gaat niet alleen over vergeven; het gaat over samen iets opbouwen: een gedeelde toekomst, een gemeenschappelijke grond'.

Daarom moet de dialoog in Zuid-Soedan zich niet alleen op het verleden richten, maar op het bouwen aan een toekomst waarin alle groepen in harmonie kunnen leven. Het verzoeningsproces, hoe lang en moeilijk ook, biedt de kans om zij aan zij vooruit te gaan, met waardigheid en respect, met eerbied voor de identiteit van elke groep en tegelijkertijd werkend aan een gemeenschappelijke verbondenheid met dezelfde natie.

Mgr. Christian Carlassare (~1977, Italië) is Comboni-missionaris en bisschop van Rumbek in Zuid-Soedan. Als jonge priester koos hij ervoor zijn leven te delen met de plaatselijke Kerk in een land dat diep getekend is door conflict en verdeeldheid. In 2021 werd hij tot bisschop benoemd. Kort vóór zijn bisschopswijding raakte hij zwaar gewond bij een gewapende aanslag. Na zijn herstel koos hij ervoor om terug te keren naar zijn bisdom. Zo wordt zijn leven zelf een weg van hoop: een getuigenis dat het Evangelie ook in een gekwetste samenleving toekomst kan brengen.

In de bres voor de geloofwaardigheid van onze Kerk

Pierre Migisha Mavugo (55) is de nieuwe adjunct-secretaris-generaal van de Belgische Bisschoppenconferentie. Hij heeft Congolese (Goma, Noord-Kivu) ouders, maar zag het levenslicht en groeide op in België. Hij liep humaniora in Ottignies, volgde universitaire studies aan de ULB en bouwde een opmerkelijke carrière uit in de media en in de politiek. Hij is getrouwd en heeft vier kinderen.

INTERVIEW DOOR EMMANUEL BABISSAGANA

© Pierre Migisha

Onze Franstalige lezers kennen u wellicht als voetbalcommentator op RTL. Hoe bent u bij die zender terechtgekomen?

Ik was zo gepassioneerd door sport en journalistiek dat ik tijdens mijn studies al begon samen te werken met kranten als La Libre Belgique en Le Soir. In de loop van mijn eerste jaar aan de universiteit kwam RTL erbij. Ik was toen amper 18 jaar oud!

Ik ben er tot 2009 als journalist blijven werken: een carrière van (2 x 9 =) 18 jaren. Tussen 1998 en 2000 had ik verlof genomen om woordvoerder te worden van Euro 2000, het Europees voetbalkampioenschap dat door de nationale voetbalbonden van België en Nederland werd georganiseerd.

Na de journalistiek volgde de politiek. Vanwaar de overstap?

Omdat ik op zeer jonge leeftijd mijn carrière ben begonnen, had ik op mijn 37ste al veel waters doorzwommen. Ik wilde iets anders doen. Ik wilde invloed uitoefenen op de gang van zaken. Als journalist was ik beperkt tot commentaar geven, beschrijven van wat ik zag. Politiek leek mij destijds de juiste manier om de loop der dingen te beïnvloeden. Zo ben ik de politiek ingestapt. Ik was vijf jaar lid van het Brussels parlement voor CDH.

Hoe bent u bij de Bisschoppenconferentie beland?

Toen ik raadslid was voor de stad Brussel, zag een van mijn vrienden van CD&V de vacature van de Bisschoppenconferentie van België, die op zoek was naar een adjunct-secretaris-generaal. Hij nodigde me uit om het te bekijken, wat ik zorgvuldig deed, voordat ik me aanmeldde en werd geselecteerd. Daar ben ik blij mee.

Waarin bestaat uw opdracht precies?

Ik werd aangenomen om secretaris-generaal Bruno Spriet te assisteren. Hij had iemand nodig die hem niet alleen kon bijstaan bij alle politieke kwesties, zoals mijn voorganger deed, maar ook bij het managen van andere kwesties die op hem afkwamen. Hij had ook iemand nodig die hem kon helpen bij het managen van het secretariaat, en hem hier en daar kan vervangen wanneer hij niet beschikbaar is.

Dat lijkt mij een zeer veelzijdige en gevarieerde opdracht!

Precies. Naast het voorbereiden van de bijeenkomsten van de nationale en regionale bisschoppenconferenties, werk ik regelmatig samen met de bisdommen om onze communicatie te organiseren en te coördineren. We kijken ook naar de kerkfabrieken, in het bijzonder om de hervormingen en hun

© Pierre Migisha

dagelijkse werk te begeleiden, organiseren of consolideren. Het is ook de moeite waard om de banden met de niet-katholieke media te vermelden, zoals bij het uitzenden van missen of andere programma's. Het is ook aan ons om contacten met de ministeriële kabinetten te onderhouden of te intensifiëren, in het bijzonder die van de minister van Justitie, die op een bepaalde manier een van onze toezicht houdende ministers is. Dit alles omvat amper een kwart van onze opdrachten.

Wat is uw grootste uitdaging vandaag?

De uitdaging voor mij vandaag is om zo snel mogelijk mijn draai te vinden binnen de structuren van de Kerk waarin ik nooit had gewerkt, en die ik moet leren kennen. Het is een spannende uitdaging die ik elke dag beetje bij beetje probeer aan te gaan. Ik hoop bij te dragen aan een betere zichtbaarheid en hoorbaarheid van onze Kerk, zodat zij meer gehoord kan worden over de grote kwesties die onze samenlevingen aanbelan-

gen: armoede, migratie, vrede, de afwijzing van macht, oorlogen, plundering van arme landen, respect voor menselijke waardigheid, rechtvaardigheid (sociaal, nationale en internationale verkiezingen), enz.

En de grootste uitdaging voor de Belgische Kerk?

Onze Kerk moet echt meer 'uit de schaduw treden' over de vragen die ik zojuist heb opgesomd en die onze wereld vandaag de dag vertroebelen. Daar moeten we het licht van het evangelie laten schijnen, in onze gesecculariseerde samenleving, buiten haar traditionele domeinen.

Maar is ze nog geloofwaardig?

Het probleem van misbruik heeft zeker de geloofwaardigheid van onze Kerk aangetast. Maar dat is precies een reden waarom we onze inspanningen om deze geloofwaardigheid terug te winnen intensifiëren, door een sterk woord te brengen en acties te onder-

nemen wanneer mensen geen antwoorden hebben, verontwaardigd zijn, ontredderd zijn en naar richting zoeken.

Hoe ziet u de toekomst van de Kerk in België?

Ik denk dat de Belgische Kerk mensen van buitenlandse afkomst nog meer moet betrekken bij haar organisatie, ook op het niveau van verantwoordelijkheden. Dit zal ideeën verrijken en vernieuwen. Dit zal onze Kerk ook in staat stellen om de diversiteit van het Godsvolk in al haar vormen, zelfs in haar bestuursorganen of toezicht houdende teams, te weerspiegelen.

Een laatste woord voor onze lezers?

Ik hoop dat Missio beter bekend wordt in onze christelijke gemeenschappen. Ik dank iedereen die uw werk steunt en moedig elke christen in ons land aan uw werk te steunen.

Sterzingen en Afrikadag

De solidariteit van Missio blijft niet beperkt tot de missiemaand. Ook in de afgelopen maanden hebt u uw verbondenheid met de Wereldkerk laten zien in acties en giften. Wij kunnen niet genoeg herhalen hoe dankbaar wij u zijn. We laten u graag mee genieten van enkele foto's die getuigen van uw betrokkenheid.

TEAM MISSIO

Sterzangers uit Oreye

© Missio

Sterzingen

Ook dit jaar hebben weer heel veel kinderen het koude winterweer getrotseerd om te gaan sterzingen. In Vlaanderen haalde het zelfs het nieuws op de commerciële zender VTM. Hartelijk dank aan alle kinderen en hun begeleiders. Mede namens paus Leo XIV.

“Ik groet en bedank alle kinderen en jongeren die op vele plekken in de wereld bidden voor missionarissen en zich inzetten om hun minderbedeelde leeftijdsgenoten te helpen. Dank je wel, beste vrienden!” Met deze woorden sprak paus Leo XIV zijn dankbaarheid uit voor de kinderen en jongeren die betrokken zijn bij het netwerk van gebed en liefdadigheid dat wereldwijd wordt bevorderd door het Pauselijk Werk van de heilige Kindsheid, waarvan Sterzingen de grootste actie is. Hij deed dit na het Angelusgebed vanuit de Sint-Pietersbasiliek, ter gelegenheid van het feest van Driekoningen, dat – zoals de bisschop van Rome iedereen herinnerde – ook het liturgische feest is waarop ‘Kinderzendingsdag’ wordt gevierd.

Ferre Cusseneers van de catechesegroep ‘Gezinnen op weg met Jezus’ uit de pastorale eenheid Rupelkerk Sint-Franciscus maakt voor heel Vlaanderen duidelijk waar Missio voor staat!

© VTM Nieuws

Afrikadag

In het vicariaat Kempen van het bisdom Antwerpen werd Afrikadag uitbundig gevierd met een stemmige eucharistieviering, voorgedaan door mgr. Johan Bonny en opgeluisterd door het parochiekoor en een Afrikaans gelegenheidskoor. Nadien werd het feest verdergezet in de parochiezaal Sint-Pietershoek met een druk bijgewoonde receptie. Dank aan allen die op het feest van de Openbaring hun verbondenheid met de Kerk in Afrika hebben getoond door een omhaling, een gift of om het even welke actie.

© Turnhoutse Afrikaanse katholieke gemeenschap

AFRIKADAG 2026
Zondag 4 januari - 11 uur
Eucharistieviering
Kerk Sint-Pieter
Grote Markt, Turnhout

Aankluisend receptie
Sint-Pietershoek, Schoolstraat 1

© Turnhoutse Afrikaanse katholieke gemeenschap

© Turnhoutse Afrikaanse katholieke gemeenschap

Steun wordt toekomst voor vrouwelijke religieuzen in Afrika

Begin deze eeuw zag Kalebasse het levenslicht. De doelstelling is om de vrouwelijke religieuzen in D.R. Congo, Rwanda en Burundi kansen te geven voor opleiding, (permanente) vorming en ondersteuning opdat hun apostolaat vruchtbaar mag zijn.

TOM HEYLEN

Zr. Godefrieda Janssens (93), algemeen overste van de Zusters van O.L.V.-Presentatie, is vanaf het begin verbonden met Kalebasse. Ze vertelt enthousiast over de 'vreemde' schrijfwijze van 'Kalebasse': "De 'K' is voor de Vlamingen en de 'sse' op het einde voor de Franstaligen. Samen met Jan Dumon – toenmalig directeur van Missio België – werden de statuten uitgewerkt. Alle Belgische congregaties werden aangeschreven met de vraag het initiatief te steunen."

AAN DE WIEG

"Het hoofddoel is steun voor de specifieke godsdienstige aspecten van het religieuze leven bij vrouwelijke religieuzen", gaat zr. Godefrieda verder. "Met onze kloosters in Congo ondervonden we zelf hoe moeilijk het er was, en nog steeds is, om Congolese religieuzen een degelijke vorming te geven. Ondertussen zijn onze kloosters in Congo overgedragen aan de bisdommen." En zr. Godefrieda besluit fier en dankbaar: "En Kalebasse heb ik met een gerust hart aan anderen toevertrouwd."

© Missio

"De inzet en gedrevenheid van zr. Godefrieda zal ik niet gauw vergeten", vertelt Jan Dumon. "Haar inzet en inzichten dragen vrucht. Het was zr. Jacqueline Eggermont, zuster bij de Zusters Kindsheid Jesu, die letterlijk mee aan de wieg stond van Kalebasse en mee vorm gaf aan de organisatie. Later kwam ook zr. Godefrieda erbij."

"De zusters die Belgische congregaties naar Congo stuurden hadden allemaal een diploma op zak. Dat was bij de Congolese zusters wel anders. Ze hadden geen kans om te studeren bij gebrek aan middelen", vervolgt Jan Dumon. "Een studiebeurs krijgen voor studies in Europa was makkelijker dan voor studies in eigen regio. Nochtans werden degelijke opleidingen in eigen land aangeboden. Het overtuigde Belgische congregaties nog meer om financieel bij te dragen aan vorming van de zusters in Congo, later ook in Rwanda en Burundi."

DE UNIE VAN DE HOGERE OVERSTEN

Vandaag is zr. Linda Meire, algemeen overste van de Zusters van Maria van Ingelmunster in nauwe samenwerking met Missio het aanspreekpunt van Kalebasse in België. Ze reist geregeld naar Congo, waar haar congregatie verschillende gemeenschappen heeft.

“Via zr. Godefrieda kwam ik in contact met Kalebasse,” begint zr. Linda haar verhaal. “Het mooie is dat we de middelen die we hier in België hebben, zo vruchten kunnen laten voortbrengen in een regio met nog veel roepingen.”

D.R. Congo, Rwanda en Burundi zijn vandaag de prioritaire landen voor steun. “Dat staat uitdrukkelijk zo in ons huishoudelijk reglement”, zo leest ze kort voor. “We willen er zijn voor alle congregaties. Daarom loopt de steun via de Unie van de Hogere Oversten. Kalebasse werkt dus samen met COSUMA in D.R. Congo, met USUMA in Rwanda en met USUMA in Burundi. In elke organisatie hebben we een contactpersoon die alles opvolgt”.

“In elk van de drie landen verloopt de steun een beetje anders. We proberen geen enkele vrouwelijke congregatie uit te sluiten, maar alleen Congo telt er méér dan 160. Zodoende beperken we de steun er tot één lid per jaar van elke congregatie die een aanvraag doet. In Congo wordt veelal geïnvesteerd in individuele professionele opleidingen via studiebeurzen zodat ze zich nadien nog beter ten dienste kunnen stellen in de samenleving. Opleidingen in pedagogie of verpleegkunde en zelfs ook in informatica, om er maar enkele te noemen, worden gefinancierd. De religieuzen keren na hun opleiding terug naar hun provincies, waar ze vaak de enige gekwalificeerden zijn om kwaliteitsvolle dienstverlening te verzekeren. De ‘Kalebasse’-zusters zijn dus missionarissen in hun thuisland.”

Jonge Burundese zusters genieten van de vorming die ze dankzij Kalebasse volgen

© Kalebasse

In Rwanda wordt vooral geïnvesteerd in vormingssessies gespreid doorheen het jaar voor bepaalde doelgroepen van religieuzen. We zien thema's als ‘Godgewijden, getuigen van hoop in onze veranderende wereld’ of ‘Leiderschap in een religieus instituut’ in hun jaarrapport staan. In Burundi werd een vierdaagse vormingssessie opgezet waarin verschillende aspecten van het religieuze leven aan bod kwamen. Hieraan namen meer dan 240 jonge zusters deel.

BRIEF UIT BURUNDI

De waardering van de steun is te lezen in een brief aan Kalebasse: “Wij, de jonge zusters van USUMA Burundi, hebben financiering ontvangen voor onze vormingssessie met

als thema: ‘Onszelf leren kennen om onze roeping vrijer te kunnen verwezenlijken’. We zijn ontzettend blij u hartelijk te kunnen bedanken voor uw morele en materiële steun.”

“Op deze manier investeren we in de toekomst van de vrouwelijke congregaties ginder”, besluit zr. Linda. “En ook wij dragen de vruchten ervan. Momenteel zijn er 3 Congolese medezusters bij ons in Ingelmunster die zich hier inzetten als religieuzen.”

Ook u kan religieuzen steunen in hun inzet voor de Kerk. Maak uw gift over op rekeningnummer BE19 0000 0421 1012 van Missio met gestructureerde mededeling +++181/0000/00079+++

© Missio

Pasen: het vuur van de missie is aangestoken

**THÉOGÈNE
HAVUCIMANA**

‘Je weet wat er gebeurd is...’ verkondigt de heilige Petrus in de Handelingen van de Apostelen (Hand 10, 37). Wat er gebeurde, is het voorval dat de basis vormt van alles: de Gekruisigde leeft. Hij die aan het kruis stierf, werd door God op de derde dag uit de dood opgewekt. Pasen is geen vrome herinnering; het is het kloppende hart van het geloof. Zonder de opstanding zou er geen Kerk zijn, geen zending, geen christenen.

Aan het begin van de Paaswake wordt in de nacht een nieuw vuur aangestoken. Uit deze vlam ontspringt de vlam van de paaskaars, een teken van de verrezen Christus, het Licht van de wereld. Het licht verspreidt zich vervolgens naar de kaarsen van de gelovigen: elkeen ontvangt het licht om het verder te verspreiden. Dit eenvoudige gebaar drukt een diepe waarheid uit: de Verrijzenis zet de Kerk in beweging.

Apostelen

Pasen is inderdaad vervulling en uitzending. Aan het kruis volbracht Jezus alles (Joh 19, 30). Uit liefde en gehoorzaamheid aan de Vader aanvaardde hij het lijden en overwon hij de dood. Maar de overwinning blijft niet opgesloten in het lege graf. De Verrezene voegt zich weer bij zijn volgelingen, eet met hen, stelt hen gerust en sterkt hen. ‘Als Christus niet is verrezen, is uw geloof waardeloos’ (1 Kor 15, 17). Maar Hij leeft: ons geloof wordt getuigenis.

Van Pasen tot Pinksteren verblijft de Kerk in deze vreugde. De heilige Geest, beloofd en gegeven, verandert angst in moed. De apostelen verlaten de bovenkamer, de missie begint. Het ontvangen vuur mag niet voor zichzelf gehouden worden. Het verlicht, verwarmt en verenigt. Het spoort hen aan om te verkondigen dat liefde sterker is dan het kwaad, dat het leven het laatste woord heeft.

Pauselijke Missiewerken

Ook vandaag de dag heeft dit vuur getuigen en concrete middelen nodig. Het verkondigen van het Evangelie, het opleiden van catechisten, het ondersteunen van seminaristen, het bouwen van gebedshuizen, het begeleiden van kwetsbare gemeenschappen: de missie heeft een spiritueel gezicht, maar ook een materiële realiteit.

Dit is de opdracht van Missio België, de Belgische tak van de Pauselijke Missiewerken. Zij zijn actief in meer dan 130 landen en ondersteunen lokale Kerken, met name in gemeenschappen die jong of arm zijn of in moeilijke omstandigheden verkeren. Door gebed en het delen van ervaringen stellen de Pauselijke Missiewerken de universele Kerk in staat om te ademen met één missionaire geest.

U

Missio steunen is het licht van Pasen uitdragen. Het betekent een priester of catechist helpen het Woord te verkondigen, een kind een christelijke opvoeding te geven en bijdragen aan de bouw van een kapel in een afgelegen dorp. Elke donatie is een vonk die het grote vuur van Christus’ missie aanwakkert.

Zoals paus Franciscus ons herinnerde in Evangelii Gaudium (nr. 276), ‘Zijn Verrijzenis is niet iets van het verleden’. Ze is ‘een weergalozekracht’ waarvan het vuur reeds doordrongen is, getransformeerd en zo de wereld blijft veranderen. Laten we er samen voor zorgen, door onze vrijgevigheid, dat deze missionaire vlam levend en stralend blijft.

Moge de vreugde van Pasen ons veranderen in levende getuigen van Christus in de wereld om ons heen.

